

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Пж 3148/20
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Милице Милановић-Траиловић, као председника већа, судије Данијеле Дукић и судије Снежане Стојановић, као чланова већа, у парници тужилаца 1. Привредно друштво за саобраћај, трговину, туризам и услуге ЗДН Транс ДОО из Пирота, ул. Таковска бр. 18/7 и 2. АА из ....., ул. ....., чији је заједнички пуномоћник Дамјановић Веселин, адвокат из ....., ул. ....., против тужених 1. Удружење осигуравача Србије п.у. из Београда, ул. Трешњиног цвета 1г и 2. ББ из ....., ради накнаде штете, вредност предмета спора 1.546.993,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 48 П 4132/18 од 06.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, доноси

ПРЕСУДУ

I ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба друготужиоца изјављена против става III изреке пресуде Привредног суда у Београду 48 П 4132/18 од 06.02.2020. године.

II ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Привредног суда у Београду 48 П 4132/18 од 06.02.2020. године у жалбом побијаном ставу III тачка 2. и тачка 3. и **ПРЕСУЂУЈЕ:**

УСВАЈА СЕ тужбени захтев првотужиоца за износ од 72.177,00 динара на име материјалне штете-поправке прикључног возила марке SHMITZ SCS 24/L-MB VARIOS, регистарске ознаке ....., са законском затезном каматом почев од 18.12.2015. године па до исплате.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев првотужиоца за износ од 28.033,00 динара на име накнаде материјалне штете због измакле користи услед немогућности употребе теретног возила Scania тип R500LA4X2 МЕВ-7.1.-11.5, регистарске ознаке ....., са законском затезном каматом почев од 18.12.2015. године па до исплате.

III ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба првотужиоца па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Београду 48 П 4132/18 од 06.02.2020. године, у делу где је одбијен тужбени захтев првотужиоца, и то у жалбом побијаном ставу III тачка 1., ставу IV и за износ главнице из тачке 2. и 3 става III, преко досуђене другостепеном пресудом до укупно тражене, те за износ законске затезне камате на износ главнице из тачке 2. и 3.става III, досуђене за период пре 18.12.2015. године и жалба друготужиоца у погледу става IV.

IV ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилаца за исплату трошкова насталих у поступку по жалби.

Образложење

Изрека побијане пресуде у ставу III и IV гласи:

„III ОДБИЈА СЕ тужбени захтев првотужиоца, којим је тражио да се обавезу тужени 1. Удружење осигуравача Србије п.у. Београд из Београда и 2. ББ из ....., да тужиоцу Привредно друштво за саобраћај, трговину, туризам и услуге ЗДН Транс д.о.о. из Пирота, солидарно исплате, и то:

1. износ од 12.025,00 динара, на име накнаде материјалне штете-поправке теретног возила марке Scania тип R500LA4X2 МЕВ-7.1.-11.5, регистарске ознаке ....., са законском затезном каматом почев од 23.09.2014. године па до исплате,

2. износ од 2.098,39 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, на име материјалне штете-поправке прикључног возила марке SHMITZ SCS 24/L-MB VARIOS, регистарске ознаке ....., са законском затезном каматом почев од 06.12.2004. године па до исплате,

3. износ од 984.968,11 динара на име накнаде материјалне штете-због измакле користи услед немогућности употребе теретног возила марке Scania типа R500LA4X2 МЕВ-7.1-11.5, рег. Ознаке ....., са законском затезном каматом почев од 30.11.2014. године па до исплате, као неоснован.

IV ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци да туженима солидарно исплате износ од 35.034,96 динара на име накнаде трошкова парничног поступка, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.“

Против наведеног дела пресуде благовремену и дозвољену жалбу изјављују тужиоци из свих законом прописаних разлога са предлогом да другостепени суд побијану пресуду укине или преиначи у корист жалиоца. У образложењу разлога жалбе истичу да је учињена повреда поступка из члана 374. став 1. тачка 12. Закона о парничном поступку јер пресуда има недостатке због којих се не може испитати. Сматрају да је погрешно примењено и материјално право јер је у погледу прикључног возила закључен Уговор о лизингу у коме прималац лизинга овде тужилац, ужива све користи и сноси све ризике у вези са власништвом возила, те му стога припада и накнада у вези спорне штете. Суд није био у могућности да не цени налаз вештака који је тужилац приложио у смислу члана 261. Закона о парничном поступку, чак ни као сувишан а да истовремено прихвати налаз судског вештака машинске струке, јер је одредбом члана 271. Закона о парничном поступку прописано да ће суд на рочишту да расправи примедбе и покушаће да усагласи налазе и стручна мишљења вештака. Тужилац је више пута достављао детаљно изјашњење зашто му припада накнада за аутодане које је определио 10.09.2019. године и 22.10.2019. године, што је у складу са налазом вештака ВВ, па налази нису усаглашени у том погледу. Дакле налази ГГ и ВВ су опречни, а није се покушало са њиховим усаглашавањем. Такође суд није извео доказ читањем профактуре Предузећа „Мани“ из Струмиц са образложењем да није сачињена на језику који је у службеној употреби у суду. Овај доказ се односи пре свега на бројке које су исте у сваком језику и које је вештак морао да узме у обзир. Суд измаклу корист није досудио између осталог јер није доказано да се првотужилац редовно бавио професионалном делатношћу, а ради се о опште познатим подацима који су доступни на сајту АПР-а. Дакле тужилац је професионални аутопревозник, поседује возила у свом власништву и она су оштећена у незгоди. Наведено је довољан доказ да је тужилац трпео штету у висини најмање према аутодану као опште усвојеној категорији код свих поверилаца. Потражује трошкове жалбеног поступка.

Тужени одговор на жалбу не подноси суду.

Из стања у списима произлази да друготужилац побија пресуду у ставу III, мада пресуда у том делу није донета у односу на тужиоца другог реда те је из изнетих разлога жалба друготужиоца у погледу става три изреке првостепене пресуде одбачена

као недозвољена јер жалбу може изјавити само странка у односу на коју је одлука донета, све у смислу одредбе чл. 367 ст. 1 Закона о парничном поступку.

Испитујући побијану пресуду у преосталом делу по жалби првотужиоца и друготужиоца, применом одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, другостепени суд налази да је жалба првотужиоца делимично основана док је жалба друготужиоца неоснована.

У првостепеном поступку није учињена апсолутно битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер је другостепени суд дао разлоге о одлучним чињеницама у складу са својим начином пресуђења. У конкретним околностима при правилно утврђеном чињеничном стању погрешно је примењено материјално право.

Из стања у списима произлази да се дана 22.08.2014. године догодила саобраћајна незгода на путу бр. А3 на деоници ГП Батровци-Београд на 1 км и 600 м. Као учесници саобраћајне незгоде су наведени ББ, који је управљао путничким возилом, марке .... типа ...., рег. ознаке ...., осигурано по основу зеленог картона, на ком возилу је наступила тотална штета. Други учесник је био АА, који је управљао скупом возила који чине теретно и прикључно возило, теретно возило марке .... типа ..... рег. ознаке ....., осигурано код ТАКОВО по полиси осигурања бр. .... која важи од ..... године до ..... године. Власник теретног возила је првотужилац. Поред теретног постојало је и прикључно возило марке .... типа ...., рег. ознаке ....., везано за наведено теретно возило, чији је власник VB LEASING ДОО и иста су чинила скуп возила вучно и прикључно возило, којим је управљао АА. Саобраћајну незгоду је проузроковао ББ управљајући путничким возилом марке .... Том приликом је настала штета на теретном возилу и на прикључном возилу које је било у власништву VB LEASING ДОО. Суд је утврдио да према обрачуну штете ДДОР Нови Сад од 15.12.2014. године, штета на приколици марке Schmitz износи 517.057,00 динара, док штета на вучном возилу према профактури предузећа „Агрохим“ од 23.09.2014. године износи 94.668,00 динара. Привредно друштво Avus International-Regulisanje šteta ДОО Београд, које у Србији заступа осигуравајуће друштво Bayerischer из Немачке, је на рачун првотужиоца уплатило износ од 215.941,00 динара, на име премије осигурања и надокнаде штете, што произлази из налога за пренос Procredit банке од 18.12.2015. године. Наиме, суд је из мејла наведеног привредног друштва упућеног тужиоцима и извештаја од 25.04.2009. године достављеном Привредном суду у Београду утврдио да је Привредно друштво Avus International-Regulisanje štete ДОО Београд уплатило износ од 82.643,00 динара на име накнаде штете на возилу Scania, на име накнаде штете због измакле користи због немогућности употребе наведеног возила износ од 53.288,00 динара, на име немогућности коришћења прикључног моторног возила износ од 60.100,00 динара и на име трошкова ангажовања адвоката износ од 20.000,00 динара. Возило Renault којим је управљао ББ у тренутку саобраћајне незгоде било је осигурано код осигуравајућег друштва Bayerischer из Немачке. Привредно друштво Avus International-Regulisanje štete ДОО обратило се Предузећу VB LEASING ДОО тражећи од истог да се изјасни да ли су као власник оштећеног прикључног возила сагласни да накнада штете на том возилу буде исплаћена директно првотужиоцу. Одговор није уследио.

Читањем налаза и мишљења вештака за област саобраћаја и машинске струке ВВ, приложеног од стране тужилаца, првостепени суд истиче да је вештак на основу анализе писаних доказа навео да је изгубљена зарада правног лица због спречености да прикључним возилом марке Schmitz обавља професионалну делатност услед последица саобраћајне незгоде и непланираног стајања возила у периоду од 22.08.2014. године до 22.12.2014. године износила 8.806,50 евра односно 1.049.637,04 динара, а за теретно возило Scania за два дана нерада возила износи 408,00 евра, односно 48.629,07 динара,

те укупна вредности изгубљене зараде правног лица за наведена возила, којима обавља регистровану професионалну делатност, услед последица предмета саобраћајне незгоде износи на дан вештачења 1.098.266,11 динара.

Првостепени суд је ценио у склопу изведених доказа наведени налаз и мишљење вештака за област саобраћаја и машинске технике ВВ, који је приложен у смислу одредбе члана 261. Закона о парничном поступку, па је нашао да је исти сувишан из разлога што се исти односи на околност висине штете настале због некоришћења прикључног возила, све са образложењем да тужиоци нису у току поступка приложили одговарајуће доказе о постојању основа првотужиоца да потражује накнаду штете по том основу.

Из налаза и мишљења судског вештака машинске струке ГГ, суд је утврдио да је настала економски оправдана штета на вучном возилу тегљачу при чему висина трошкова поправке тегљача, на дан делимичне исплате и обрачун остатка и то 18.12.2015. године износи 82.643,00 динара. Измакла добит по основу немогућности коришћења вучног возила тегљача према ценовнику Србија транспорта за један дан износи 222,00 евра или 27.107,00 динара на дан исплате, а за три дана износи 666,00 евра или 81.321,00 динара на дан исплате. На прикључном возилу-полуприколици настала је економски оправдана штета, при чему висина поправке прикључног возила на дан исплате 18.12.2015. године износи 589.234,00 динара. Измакла добит по основу немогућности коришћења прикључног возила за један дан износи 99,90 евра или 12.198,00 динара на дан исплате, а за четири дана износи 399,60 евра или 48.793,00 динара на дан исплате. ДДОР Нови Сад је по основу АК полисе прикључног возила, на основу трошкова поправке возила, тужиоцу исплатио износ од 517.057,00 динара, а неисплаћени део по основу трошкова поправке прикључног возила износи 72.177,00 динара. Тужени је дана 18.12.2015. године по основу трошкова поправке вучног возила, тужиоцу исплатио износ од 82.288,00 динара, а неисплаћени део по основу изгубљене зараде вучног возила износи 28.033,00 динара. Тужени је дана 18.12.2015. године по основу изгубљене зараде прикључног возила тужиоцу исплатио 60.010,00 динара или 122,98% од утврђене изгубљене зараде прикључног возила, а за временски период који је потребан да би се извршила поправка прикључног возила. Из налаза и мишљења вештака суд је утврдио да приказом броја ауто дана који је потребан да би се извршила поправка оштећеног прикључног возила износи 4 ауто дана. Из налаза и мишљења вештака суд је утврдио да цена из фактуре Предузећа „Mani“ из Струмице, Македонија, на коју се позива тужилац, не одговарају ценама делова из овлашћеног сервиса, па стога разлика цене наведених делова није било могуће користити приликом обрачуна висине штете. Трошкови шлепања возила нису обухваћени приликом обрачуна висине трошкова поправке, и тужилац није доказао да је такве трошкове имао.

Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд одбио је тужбени захтев првотужиоца са образложењем да је суд најпре одлучивао о приговору недостатка активне легитимације на страни првотужиоца за потраживање штете на прикључном возилу, па је нашао да је исти основан. Наиме, друготужилац је 22.08.2014. године учествовао у саобраћајној незгоди, тако што је управљао скупом возила који чини вучно возило марке Scania које је у власништву првотужиоца и прикључно возило марке Schmitz, које је у власништву VB LEASING ДОО, том приликом је на наведеном скупу возила настала штета. Првостепени суд је имао у виду чињеницу да је првотужилац власник вучног возила-тегљача марке Scania, али не и власник прикључног возила-приколице марке Schmitz којим је управљао, па је нашао да исти као корисник наведеног возила није активно легитимисан за потраживање штете на прикључном возилу.

Материјално правни закључак првостепеног суда у овом делу не може се прихватити као правилан. Власник прикључног возила није дао сагласност да се накнади штета на том возилу првотужиоцу, али се није ни противио, при чињеници да је уредно обавештен и да му је затражена сагласност да се штета исплати првотужиоцу који је по одредбама уговора о лизингу био дужан да отклони такву штету. Такође у предметном случају овлашћено лице вансудским путем исплатило је делимично или у целости штету по свим основима првотужиоцу и за вучно и за прикључно возило будући да је првотужилац у складу са закљученим уговором о лизингу био у обавези да отклони штету у корист власника, а у складу са уговореним условима. Из изнетог се може закључити да се спор свео на утврђивање висине штете настале у вези саобраћајне незгоде, те у таквим околностима суд није био у могућности да супротно вољи учесника саобраћајне незгоде и у вези са њима овлашћених лица, одбија због недостатка активне легитимације захтев за исплату штете на прикључном возилу.

Из изнетих разлога другостепени суд преиначио је став три тачка два изреке првостепене пресуде и досудио првотужиоцу износ од 72.177,00 динара на име материјалне штете ради поправке прикључног возила марке Schmitz SCS24/L-MB Varios, рег. ознаке ... која је доспела за исплату 18.12.2015. године, као дана сазнања за висину штете, односно дана када је вршен обрачун штете. Званични курс евра поменутог дана износио је 122,1031 динара, па би наведени износ одговарао противвредности 592,00 евра. Тужилац је тужбени захтев поставио у еврима и тражио је износ од 2.098,39 евра. Другостепени суд досудио је динарску противвредност припадајуће штете, чију висину је утврдио из налаза и мишљења вештака јер се саобраћајна незгода догодила на територији Републике Србије, штета се може отклонити исплатом динарских износа и јер не постоји материјално правно утемељење за досуђење девизног износа. Није постојала сметња за преиначење девизног износа у динарски пошто је реч о новчаним захтевима одредиве природе.

Одлучујући о делу тужбеног захтева којим је првотужилац тражио да се тужени обавезе да му на име материјалне штете-поправке теретног возила марке Scania солидарно исплати износ од 12.025,00 динара суд је нашао да је исти неоснован јер је такву штету привредно друштво Avos International-Regulisanje štete ДОО исплатило штету првотужиоцу све у смислу одредби члана 295. Закона о облигационим односима. Разлоге првостепеног суда у овом делу у свему прихвата и Привредни апелациони суд без детаљнијег образлагања. Такође у овом делу жалилац, не образлаже разлоге жалбе.

Првостепени суд је одбио и тужбени захтев којим је првотужилац тражио да му тужени солидарно исплате износ од 984.968,11 динара на име накнаде материјалне штете због измакле користи услед немогућности употребе теретног возила марке Scania са законском затезном каматом од 30.11.2014. године са образложењем да тужилац није доказао који је то добитак основано могао да очекује према редовном току ствари, као и да је остварење добитка спречено штетниковом радњом. По редовном току ствари измакла корист подразумева штету коју је тужилац трпео из разлога што није могао да користи теретно возило. Међутим по првостепеном суду тужиоци до закључења главне расправе нису пружили доказе на околност да се првотужилац редовно бави професионалном делатношћу којом је остваривао корист возилом, нити доказе на којима заснива своје наводе да је првотужилац био спречен да обавља професионалну делатност. Суд је такође нашао да је судски вештак правилно обрачунао изгубљену добит услед немогућности коришћења возила али је сматрао да исто не може да послужи као доказ из изнетих разлога јер нису били остварени услови из одредби члана 189. у вези са одредбама члана 154. Закона о облигационим односима.

Привредни апелациони суд не прихвата закључак првостепеног суда у наведеном делу јер како правилно жалилац указује из јавно објављених података и налаза и мишљења вештака произлази да се првотужилац редовно бавио спорном професионалном делатношћу, те да по налазу и мишљењу вештака измакла добит по основу немогућности коришћења вучног возила износи укупно 81.321,00 динара на дан исплате односно након делимичних исплата дуг по том основу износи 28.033,00 динара. Вештак је изгубљену добит рачунао за четири ауто дана. Из изнетих разлога другостепени суд преиначио је првостепену пресуду у ставу III тачка три па је тужиоцу досудио износ од 28.033,00 динара на име накнаде материјалне штете због измакле користи услед немогућности употребе теретног возила марке Scania типа R500LA4X2MEB-7.1-11.5, рег. ознаке ....., који је доспео за исплату 18.12.2015. године, као дана сазнања за висину штете.

У овом делу другостепени суд ценио је као неоснован навод жалбе првотужиоца да му припада измакла корист за више ауто дана но што је било потребно да се изврши поправка возила, те је из изнетих разлога потврђена пресуда преко досуђеног износа до траженог од 984.968,11 динара на име накнаде материјалне штете због измакле користи услед немогућности употребе теретног возила марке Scania, што номинално чини износ од 956.635,11 динара као и за законску затезну камату за период пре сазнања за висину штете, односно пре 18.12.2015. године, где је такође правилно одбијен тужбени захтев. Материјална штета на прикључном возилу досуђена је у складу са обрачуном садржаном у налазу и мишљењу вештака у износу од 72.177,00 динара а преко досуђеног до укупно траженог у погледу главног дуга и камате одређене пре 18.12.2015. године, правилно је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Без утицаја су на правилност побијане пресуде наводи жалбе да у конкретним околностима није било усаглашавања приложених налаза и мишљења јер је налаз вештака, ангажованог од стране суда, био у складу и са осталим писаним доказима пре свега подацима о исплати дуга, те проценом колико је ауто дана било потребно за оправку спорних возила па је као такав прихваћен као прецизан, јасан и непристрасан.

Без утицаја су на правилност побијане пресуде наводи жалбе да суд није извео доказ читањем профактуре Предузећа „Мани“ јер правилно првостепени суд налази да су тужиоци били дужни да писане доказе доставе на језику који је у службеној употреби у суду у смислу одредби члана 97. Закона о парничном поступку имајући у виду да се ради о одредби императивне природе.

Одлучујући о трошковима поступка првостепени суд је применом одредби члана 150., члана 153. и члана 163. Закона о парничном поступку првотуженом и друготуженом досудио износ од 35.034,96 динара на име судске таксе на одговор на тужбу.

Другостепени суд потврдио је одлуку о парничним трошковима у односу на тужиоце јер су тужиоци у поступку успели испод 10% у односу на означену вредност предмета спора.

Захтев за исплату трошкова насталих у поступку по жалби тужилаца је одбијен као неоснован, јер је у жалбеном поступку незнатно успео само првотужилац, док је жалба друготужиоца делимично одбачена а делимично одбијена, те тужиоцима из изнетих разлога не припадају трошкови поступка у смислу одредбе чл. 165 Закона о парничном поступку.

Побијана пресуда делимично је потврђена применом одредби члана 390., док је делимично преиначена применом одредби члана 394. Закона о парничном поступку. Жалба друготужиоца делимично је одбачена применом одредбе члана 387. Закона о парничном поступку.

ММТ/СС

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Милица Милановић-Траиловић,с.р.**

За тачност отправка